

šen, což je také přirozeno, neboť potvrzený soupisový seznam je právě průkazem o přihlášce k soupisu;

2. že přihlašuje se k dodatečnému označení papír, který strana v rozhodné době neměla, nýbrž kterého naopak nabyla teprve po 12. březnu 1919. O této skutečnosti t. j. o nabytí papíru po 12. březnu 1919 nemůže však soupisový seznam (cenných papírů) tvořiti průkaz, neboť seznam ten může přirozeně prokázati jen to, co v době soupisu bylo, nikoli však to, čeho strana později nabyla.

Pro tento druhý, zde rozhodný případ stanoví cit. předpis, že musí osoba papír předkládající prokázati, že papíru nabyla až po 12. březnu 1919 za peníze k soupisu přihlášené.

Slovem »peníze« je zde ovšem dle povahy věci a vzhledem k účelu tohoto ustanovení rozuměti nikoli pouze peníze hotové k soupisu přihlášené, nýbrž i peníze získané prodejem jiných k soupisu přihlášených hodnot.

Bylo tedy povinností strany, aby podala průkaz, že k nabytí sporných rent použila takových peněz a že nabytí toto se stalo po 12. březnu 1919. Stížnost má za to, že průkaz takový byl podán soupisovými seznamy neknihovních pohledávek a jmění movitého a dále již zmíněnými přípisy B-ské spořitelny. Z těchto dokladů vychází však pouze na jevo, že st-l určité majetkové hodnoty k soupisu přihlásil a že své sestře prostřednictvím zmíněného peněžního ústavu v únoru 1921 určité platy učinil. Dospěl-li žal. úřad na základě těchto dokladů k závěru, že průkaz žádaný v § 10 nař. z 12. března 1919 č. 126 Sb. nebyl podán, nemohl nss uznati, že by výrok tento neměl dostatečného podkladu ve spisech.

Také vadnost řízení nelze v postupu žal. úřadu shledati. Neboť, jak bylo dovozeno, cit. § 10 předpisuje přesně, co má strana pro případ zde sporný prokázati. Bylo proto povinností strany, aby průkaz nařízením tím předepsaný ihned podala; neučinila-li tak, nebylo povinností úřadu, ji teprve k tomu vybízeti.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 2614.

Trestné pokračovanie policajné (Slovensko): O niektorých vadách pokračovania dľa § 6 zákona o ss.

(Nález zo dňa 7. septembra 1923 č. 14.870.)

Vec: Dr. Daniel Cs. v Rimavskej Sobote proti ministru s plnou mocou pre správu Slovenska stran priestupku vlád. nar. z 11. augusta 1921 č. 270 Sb.

Výrok: Napadnuté rozhodnutie zrušuje sa pre vadnosť pokračovania.

Dôvody: Policajný kapitán v Rimavskej Sobote ako policajný súdca I. stolice rozsudkom z — uznal st-le vinným priestupku § 1 nar. vlády zo dňa 11-ho augusta 1921 č. 270 Sb., ktorého sa dopustil tým, že požíval verejného zásobovania mlýnskými výrobky, ačkoliev je veľmi zámožný, a odsúdil ho dľa § 16 cit. nar. ku penežitej pokute 2000 K.

Župan Gemermalohontskej župy zamietnul odvolania st-la a potvrdil rozsudok I. instance z jeho dôvodov, — pri čom ale vyslovil, že v pokute stanovenej je už zahrnutá aj náhrada patriaca štátu za neprávom užívanú štátnú múku.

Ministr s plnou mocou pre správu Slovenska nar. rozhodnutím potvrdil rozsudok županov z jeho dôvodov.

O sťažnosti napadajúcej toto rozhodnutie uvažoval nss takto:

Žal. úrad opiera rozsudok svoj na okolnosť, že ročný príjem st-lov za posledné 4 roky obnášal 55.000 K.

O tento skutkový podklad opieral sa už rozsudok I. inštancie, a ako II. tak i III. inštancia odvolávala sa iba na dôvody rozsudku prvej stolice.

St-l už v odvolaniách svojich uplatňoval, že nemal príjem tak veľký, že príjem jeho obmedzoval sa iba na penziu, ktorú v obnosu 300 K mesačne bral. Leč ani II. ani III. inštancia neodstranila rozpor medzi skutkovým podkladom napadnutého rozsudku a údajmi strany, ale spokojila sa iba poukazom na dôvody rozsudku policajného kapitána, ktorý mylne považoval za príjem vo smysle § 1 nariadenia vlády zo dňa 11. augusta 1921 č. 270 Sb. docielené kupné ceny za nemovitosti st-lovi patriace a nim odpredané.

Keďže tento rozpor medzi dôvody rozsudku napadnutého a údajom strany nebol odstránený a tiež ďalšie vady pokračovania, sťažnosťou uplatňované, že totiž rozsudok opiera sa o pokračovanie, pri ktorom nebolo šetrené podstatných náležitostí pokračovania — nakoľko nebol st-l ako obvinený riadne obeslaný, nebolo mu sdeleno, že zahajuje sa proti nemu policajné trestné pokračovanie, ani nebol vyzvaný, aby sa vyjadril o obžalobe na neho vznesenej (§ 104, 106, 120, 124 polic. poriadku č. 65.000/1919), shľadal nss dôvodnými, — trpí napadnuté rozhodnutie podstatnými vadami a bolo preto dľa § 6 zák. o ss zrušeno.

č. 2615.

V ý č a p n i c k é l i c e n c i e (S l o v e n s k o) : Nariadenia ministra s plnou mocou pre správu Slovenska zo dňa 11. augusta 1919 č. 6810 nezakladá právo kohokoľvek na udelenie licencie.

(Nález zo dňa 7. septembra 1923 č. 14.871.)

Prejudikatura: Boh. 1685 a 2468 adm.

č. 2616.

A d m i n i s t r a t i v n í ř í z e n í : Je podstatnou vadou řízení, zamítne-li úřad odvolací odvolání strany obsahující určitou podstatnou výtku, pouhým poukazem na důvody rozhodnutí stolice nižší, které se však nevystořilo o obsahu oné výtky, nemajíc k tomu ani příčiny.

(Nález ze dne 7. září 1923 č. 14.872.)